

τοῦ κοινωνοῦντος τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἔχοντος μῆκος 34 χιλιάδων μέτρων μετὰξὺ Saint-Margaret ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς παραλίας πλησίον τῆς Douvre καὶ τῆς Sangatte πλησίον τῆς πόλεως Callais ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Γαλλίας, ἀντηλλάγησαν συνδιαλέξεις διάφοροι· διακρίνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀκροωμένου καὶ τίς ὁ ὁμιλῶν, ἐκ τῆς μεταβιβαζομένης φωνῆς, γνωστῆς προηγουμένης οὐσης.

Β') Κατὰ τὰ ἐν Νέα Ὑόρκη πειράματα τὸ τηλεφῶνον διαβιβάζει τὴν φωνὴν καὶ ὅταν εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρεντεθῶσι δέκα καὶ ἕξ ἄνθρωποι κρατούμενοι διὰ τῶν χειρῶν, τοῦθ' ὅπερ παρεμβάλλει μεγίστην ἀντίστασιν εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Πειράματα τοῦ Breguet ἐν Παρισίοις ἀπέδειξαν τὸ αὐτό.

Γ') Ἐβρέθη μὲν ὅτι ἂν συγχρόνως διέρχονται ἠλεκτρικὰ ρεύματα διὰ νημάτων παρακειμένων τῷ μεταλλικῷ νήματι τοῦ τηλεφώνου, τότε δὲν μετὰδίδει φράσεις εὐκρινεῖς, ἀλλὰ ψόφους ἀορίστους, νεώτερα ὅμως πειράματα, γενόμενα μετὰξὺ τῆς Douvre καὶ Callais, ἐπὶ δύο ὥρας διακορέσαντα καὶ ὑπὸ τοῦ Bourdeau, μέλους τῆς εταιρίας τῶν ὑποβρυχίων τηλεγράφων διευθυνόμενα, ἀπέδειξαν ὅτι τὸ νῆμα τοῦ τηλεφώνου διαβιβάζει εὐκρινεῖς φράσεις ἐν ᾧ συγχρόνως διὰ τῶν λοιπῶν νημάτων τοῦ ὑποβρυχίου κάλω διέρχονται ρεύματα ἠλεκτρικὰ τοῦ κοινοῦ τηλεγράφου Mors.

Δ') Βεβαίως μὲν ὁ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἠλεκτριστῆς Preece ὅτι ἤκουσεν εὐκρινῶς διὰ τοῦ τηλεφώνου ὁμιλίαν ἐξ ἀποστάσεως 51½ χιλιομέτρων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔτι μείζονα ἀπόστασιν εὐδιάκριτος γίνεται. Παραδέχονται τὴν σήμερον, ὅτι εἰς ἀπόστασιν μείζονα τῶν 363 χιλιομέτρων, ἥτοι 45 φορές μεγαλειότεραν τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ τηλεφῶνον. Ὁ χρόνος καὶ νέα πειράματα διδάξουσιν ἡμᾶς.

Ε') Οἱ χρώμενοι τῷ τηλεφῶνῳ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐκμάθωσι προηγουμένως τὸν τρόπον τῆς χρήσεως, ὡς δι' ἐπιπόνου ἐργασίας προπαρασκευάζονται οἱ χρώμενοι τῷ κοινῷ τηλεγράφῳ Mors. Ἄρκει νὰ προσφέρωσιν εὐκρινῶς καὶ βραδέως οἱ διὰ τοῦ τηλεφώνου συνδιαλεγόμενοι. Καὶ ἄλλας μὲν ἀνάγκας ἐκπληροῖ τὸ τηλεφῶνον, ἄλλας δὲ ὁ ἐν χρήσει ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος· ἐκάτεροι ἔχουσιν ἴδια πλεονεκτήματα, τὸ δὲ τηλεφῶνον δὲν ἀφίνει ἔχνην τοῦ τηλεγράφου, ὡς ὁ κοινὸς τηλεγράφος, κτλ.

ΣΤ') Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ τηλεφώνου ἀνήκει δικαίως τῷ Craham Bell. Καὶ προηγήθησαν μὲν συσκευαί, δι' ὧν ἐξήρχοντο ψόφοι ἢ ἤχοι, ὡς αἱ τῶν κκ. De la Rive ἐν ἔτει 1843 καὶ Reiss ἐν ἔτει 1861, κτλ., ἕναρθρον τηλεφῶνον ὅμως, μεταδίδον εἰς μεγίστην ἀπόστασιν φράσεις ἀ-

κριβεῖς, ὁ Craham Bell ἀπὸ τοῦ 1873 ἐργαζόμενος, ἐπραγματοποίησε πρῶτος.

20. Ὁ ἄνθρωπος ἐρευνῶν τὰ ποιήματα τοῦ Δημοουργοῦ, θαυμάζει αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, ἐξαιρέτως δὲ τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπλότητα τῶν αἰτίων πρὸς παραγωγὴν πλείστων καὶ ποικίλων φυσικῶν φαινομένων. Ὑπερέχων τῶν λοιπῶν ζῶων κατὰ τὸ λογικὸν καὶ τὸν διάφορον ὄργανισμὸν τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ περ ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Δημοουργοῦ νὰ μὴ δημιουργῆ μὲν αὐτὸς ὕλην, οὐδὲ νὰ δίδῃ ζῶην, ἐμβάλλει κατὰ τὸ δοκοῦν εἰς κίνησιν ὄρισμένην, ὠφελίμην αὐτῷ, τὰ φύσει ἐπιδικετικά κινήσεως.

Διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ τηλεγράφου, τοῦ τηλεφώνου, τῆς πυξίδος, τῶν ἀλεξικεραυνῶν, κτλ., κατέκτησε τὴν φύσιν καὶ βασιλεύει, νόμιμος κυριάρχης αὐτῆς διὰ τοῦ νοῦς γινόμενος.

Δ. Σ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ.

Η ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς πρώτης μεγάλης πολιορκίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ἀράβων τῷ 626 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἀναλογιζόμενος μὲν τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀπηλλάγη τὸ ἔθνος, ἀνταποκρινόμενος δὲ εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, οἵτινες δὲν ἠγωνίσθησαν τοσοῦτον γενναίως εἰμὴ πεποιθότες εἰς τὴν προστασίαν τῆς πολιούχου Παναγίας Θεοτόκου, ἐνέκρινεν εἰς δῆλωσιν αἰδίου πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνης, τὴν καθιέρωσιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ἧτις μέχρι τῆς σήμερον τελεῖται παρ' ἡμῶν τὴν παρασκευὴν τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσετέθη βραδύτερον ἡ μνήμη τῶν δύο πολιορκιῶν, καθ' ἃς οἱ Ἀράβες τοσοῦτον γενναίως ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας ἐκείνης. Τίς Ἕλλην δὲν γνωρίζει τὸν ὕμνον τὸν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν αὐτὴν ψαλλόμενον ἐκ διαλειμάτων εἰς τιμὴν τῆς ἰδιαζούσης προστάτιδος τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος;

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τῆ νικητορῆα!

Ὡ, λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια

Ἀναγράφω Σοι, ἡ πόλις Σου, Θεοτόκε.

Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπρομάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἴνα κράζω Σοι χαῖρε νύμφη ἀνούμφευτε.

Τίς Ἕλλην δὲν ἀκούει κατ' ἔτος μετὰ κα-

1. Μετὰ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀράβων κατὰ τὴν δευτέραν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (718 μ. Χ.), οἱ γεννεῖται καὶ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῆς πόλεως ἔδραμον εἰς τοὺς ναοὺς αὐτῆς καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν πρωτεύοντα ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας ἵνα εὐχαριστήσωσι τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, εἰς τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ἀπέδωκαν τόσῳ ἄλλοι τὴν λύτρωσιν αὐτῶν ὅσω ἡ πολιορκία καὶ ἤρξατο καὶ διελύθη καθ' ἡν ἡμέραν τελοῦμεν τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Δεσποίνης καὶ ἀειπαρένου Μαρίας· ἵνα δὲ ἔσται πανηγυρίζεται τὸ μέγα ἐκεῖνο ἄθλον, ἡ μνήμη αὐτοῦ προσετέθη εἰς τὴν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἀκολουθίαν.

πανόξως βαθείας τούς χαιρετισμούς εκείνους, ἐν οἷς ἡ ζωηροτέρα φαντασία καὶ ἡ εὐλαβεστέρα ἀγάπη ἐπεσώρευσαν ὅλας τὰς δυνατὰς διαδηλώσεις τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν σώτειραν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐκκλησίας;

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀζάλευτος πύργος·

Χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος·

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια·

Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσιν.

Ἰσως τινὲς ἐξ ἐκείνων ὅσοι ἀξιοῦσι νὰ καθυποβάλλωσι τὰ πάντα εἰς τὴν στάθμην τῆς λεγομένης αὐστηρᾶς λογικῆς παρατηρήσεως, ἀφορῶντες μάλιστα εἰς τὰ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι συμβαινόντα, ὅτι αἱ δοξολογίαι ἐκείναι καὶ δεήσεις, ἦτο εὐλογώτερον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ ὑπέρτατον Ὄν, πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν μᾶλλον ἢ πρὸς ἓν τῶν κτισμάτων Αὐτοῦ, ἔστω τὸ κτίσμα τοῦτο καὶ αὐτὴ ἡ μήτηρ τοῦ Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ σοφοὶ οὗτοι ἄνθρωποι εἰμποροῦν νὰ εἰξεύρωσι πολλὰ πράγματα, ἀλλ' ἀγνοοῦσιν ὅτι ὀλίγοι τινὲς λόγιοι δὲν ἀποτελοῦσιν ἔθνος, ἀγνοοῦσιν ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη δὲν ἐπλάσθησαν ὁμοιομόρφως, πρὸ πάντων δὲ ἀγνοοῦσι τὰ μυστήρια τῆς εὐπαθοῦς τῶν μεσημβρινῶν ἔθνῶν καρδίας, ὅφ' ὧν καθοδηγουμένη ἡ θρησκεία ἡμῶν ἔθετο τὴν γέφυραν ἐκείνην τὴν μετὰ γούσαν τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Καὶ ἐκακῶ λοιπὸν τὴν κρίσιν τῆς ξηρᾶς αὐτῶν λογικῆς εἰς τὰς καρδίας ὄλων τῶν ἀναγνωστῶν μου, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πρεσβυτέρων καὶ νεωτέρων. Τίς ἐξ ὑμῶν, ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν στιγμαῖς ὀδύνης, δὲν ἐστέναξεν ἐπικαλούμενος τὸ ἅγιον τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὄνομα; Τῆς μητρὸς, καὶ οὐχὶ ἐτέρου τινὸς τῶν φιλτάτων; διότι τὴ γαπήθητε βεβαίως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπὸ τὴν πατρός; ἡγαπήθητε ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, τῶν συζύγων, τῶν τέκνων, τῶν φίλων· καὶ ἴσως ὑπῆρξατε τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας ἐκείνης ἥτις εἶναι τὸ τρικυμιωδέστερον ἅμα καὶ τὸ μᾶλλον ἐφήμερον τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων. Ποτὲ ὅμως, ὄχι! ποτὲ δὲν ἡγαπήθητε οὐδὲ θέλετε ἀγαπηθῆ ὅσον ὑπὸ τῆς μητρὸς ὑμῶν. Ὅλοι αἱ μελωδίαι τῶν διαφόρων τῆς ἀγάπης εἰδῶν συναρμολογοῦνται εἰς μίαν οὐρανίωνα ἀρμονίαν ἐντὸς τῆς καρδίας τῆς μητρικῆς· καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἡ ἀγάπη περὶ ἧς ὁ Παῦλος εἶπεν ὅτι εἶναι μείζων τῆς γνώσεως, μείζων τῆς ἐλπίδος, μείζων τῆς πίστεως, εἶναι ἡ ἀγάπη ἡ μητρικὴ. Ἐκ τούτου ἡ κραυγὴ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἡ ἐπικαλούμενη τὴν ἀρωγὴν ἐκείνην καὶ τὴν εὐλογίαν ἐπὶ πάσης ὑπερβαλλούσης τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ σώματος ἀλγηδόνας. Ἄλλ' ἡ δέσποινα ἡ τὸν Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος τέξασα, ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς, ὅπως ὀνομάζεται αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία, τί ἄλλο εἶναι ἢ ἡ πνευματικὴ ὄλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μήτηρ; Τί δὲ συμφωνότερον πρὸς τὰς δομὰς τῆς ἀνθρωπί-

νης καρδίας ἢ τὸ νὰ προσφρεύωμεν εἰς τὴν μεσιτείαν, τὴν προστασίαν, τὰς πρεσβείας τῆς μητρὸς ἐκείνης ἵνα εἴτε δηλώσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν εἰς τὸ Ὑπέρτατον Ὄν, εἴτε ἐξαιτηθῶμεν τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ ἀντίληψιν; Οἱ ἄνθρωποι τοῦ βορρᾶ, οἱ ἔχοντες τὴν λογικὴν δύναμιν κρείττονα τῆς φανταστικῆς, καὶ ὀλιγώτερον ὑποκείμενοι ὄντες εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περὶ αὐτοὺς αἰσθητοῦ κόσμου, οὐδενὸς τῶντι δέονται τοῦ μεσάζοντος ἵνα ἔλθωσιν εἰς σχέσιν πρὸς τὸν Θεόν. Ἄλλ' οἱ κάτοικοι τῆς μεσημβρίας, τῶν ὀπίων ζωηροτέρα μὲν εἶναι ἡ φαντασία, ἡ δὲ καρδία εὐπαθεστέρα, οὕτω πως ἐπλάσθησαν ὥστε νὰ ἔχωσι χρεῖαν οἰκείων τινῶν αἰσθημάτων, ἵνα δι' αὐτῶν καὶ ὡς διὰ κλίμακος, ἀναβιασθῶσι μέχρι τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος. Μὴ ἐπιχειρῶμεν λοιπὸν ν' ἀνατρέψωμεν, διὰ τῆς μικρᾶς ἡμῶν σοφίας, τοὺς μεγάλους τῆς φύσεως νόμους· μὴ ἐπιβάλλωμεν χεῖρα ἱερόσυλον ἐπὶ τὰς πατρίους παραδόσεις, οἱ νήπιοι ἡμεῖς, οἱ χθὲς καὶ πρόην ψηφίσαντες ποικίλας τελετὰς καὶ δοξολογίας, αἵτινες ἄνησαν καὶ ἀπῆνθησαν ὡς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ, ὁ σήμερον ὦν καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενος, ἐνῶ τὰ ἱδρύματα τῶν αἰδιδίμων ἡμῶν βασιλέων κατίσχυσαν τοσοῦτων αἰῶνων καὶ τοσοῦτων πολιτικῶν μεταβολῶν! Τῶντι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ Ἡράκλειος καθιέρωσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, παρῆλθον ὑπὲρ τὰ 1200 ἔτη τὸ ἀνατολικὸν κράτος ἡκρωτηριάσθη, διεμελίσθη, κατέπεσεν, ἀνωρθώθη, πάλιν κατέπεσεν· εἰς δὲ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους πάλιν τμημά τι αὐτοῦ ἀνέκτησε τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν· ἀλλὰ καίτοι ἐπῆλθον ἔκτοτε τοσαῦται μεταβολαί, καίτοι παρῆλθον ἔκτοτε τοσοῦτοι αἰῶνες, μέχρι τῆς σήμερον, εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν χώραν, εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Θεσσαλονικίην καὶ εἰς Σμύρνην, εἰς Κρήτην καὶ εἰς Χίον, τὸ ἐσπέρας τῆς παρασκευῆς τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου δὲν παύει ἀναπέμπουσα πρὸς τὸν Ὑψιστον αἶνους εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν παύει ἐνοῦσα πνευματικῶς ὅ,τι διέσπασεν ἡ βία, δὲν παύει πληροῦσα τὰς καρδίας ἡμῶν ἐλπίδων περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος.

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ

Ἡ ἐπιστημονικὴ Γαλλία ὑπέστη μίαν τῶν σπουδαιοτέρων ἀπωλειῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Εἷς τῶν διαπρεπεστέρων αὐτῆς ἀνδρῶν, ὦν ἀτυχῶς ἀπὸ τινος χρόνου ἰκανῶς ἀμοιρεῖ, παραβαλλομένη πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἀπέθανε τὸν παρελθόντα φεβρουάριον, τὸ ἔξηκοστὸν πέμπτον ἄγων τῆς ἡλικίας του ἔτος. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κλαυδίου Βερνάρδου ἡ φυσιο-